

§ 10.

Stk. 1. Børnenævnet har med Hensyn til de Børn, der falder inden for dets Myndighedsomraade, samme Myndighed, som ifølge Loven er tillagt det sociale Udvalg, dog med de nedenfor i Stk. 2 og Stk. 3 omhandlede Indskrænkninger.

Stk. 2. Børnenævnet kan ikke i Overensstemmelse med Kap. II, § 1, Stk. 2 i Trængstilfælde yde Forældre eller Opdragere økonomisk Hjælp til Afholdelse af de Udgifter, der direkte foraarsages af de givne Paalæg om forebyggende Foranstaltninger, saasom Hjælp til Beklædning, Udredelse af Skolepenge og Vederlag for Optagelse i forebyggende Institutioner, særlig naar Fjernelse fra Hjemmet herved kan undgaas. Børnenævnet kan i saadanne Tilfælde kun indstille til Magistraten, at der ydes Hjælp.

Stk. 3. En af Børnenævnet truffen Beslutning vedrørende Udøvelse af Forsorgen over et fjernet Barn er ikke gyldig uden Magistratens Godkendelse, forsaavidt den Magistrats-embedsmand, der er Medlem af vedkommende Børnenævnsudvalg, jfr. § 6, mener, at Beslutningen er stridende mod Magistratens Forsorgs Principper.

§ 11.

Er Børnenævnet ikke samlet, kan Børnenævnets Formand (Næstformand) iværksætte saadanne Foranstaltninger overfor et Barn, som ikke kan udsættes uden Fare for Barnets Vel. Saadanne foreløbige Beslutninger forelægges snarest muligt Børnenævnet til Godkendelse.

§ 12.

Stk. 1. Samtidig med, at Barnets foreløbige eller endelige Anbringelse udenfor Hjemmet beslattes, giver Børnenævnet Magistraten Underretning herom, hvorefter denne forskudsvis udreder Udgifterne med Ret til Refusion efter Lovgivningens Regler.

Stk. 2. Det paahviler Magistraten at oplyse, om Barnet har Forsørgelsesret her i Landet. Kan dette sidste ikke antages at være Tilfældet, og antages de trufne Foranstaltninger at medføre Udgifter for det offentlige, undersøger Magistraten, om Barnet skal udsendes af Riget, jfr. Kapitel 1, § 3.
